

Саме розкриття змісту тріо означених характеристик приводить до розуміння сутності реінжинірингу. Істотне поліпшення передбачає якісний перехід до нового рівня ефективності агрострахового бізнесу, здійснення прориву в означеній страховій галузі. Критерій реінжинірингу – разючий прорив в ефективності функціонування агрострахового бізнесу. Третьою ключовою характеристикою у визначенні є бізнес-процеси – група взаємозалежних завдань страхової організації, що спільно створюють цінність для споживача агрострахових послуг – агровиробника.

Джерела та література

1. Прокопчук О. Т. Особливості формування та сучасні тенденції функціонування українського ринку агрострахових послуг. *Збірник наукових праць «Економіка та управління АПК»*. 2018. № 1 (139). С. 50–59.
2. Мельник К. М., Улянич Ю. В., Прокопчук О. Т. Розвиток агрострахування в Україні. *Збірник праць Уманського національного університету садівництва/редкол.: О. О. Непочатенко (відп. ред.) та ін. Умань: Сочінський М. М., 2019. Вип. 94. Ч. 2: Економічні науки. С. 121–130.*
3. Current trends in agricultural insurance market operation in Ukraine/O. Prokopchuk, Y. Nesterchuk, Y. Tsymbalyuk, O. Rolinskyi. *Problems and Perspectives in Management*. 2019. № 17 (3). P. 57–75.

Рачкевич А. – студентка

Науковий керівник: к. пед. н., доц.

Л. Бобко

Львівський національний університет
імені Івана Франка, Львів, Україна

Роль інновацій у розвитку підприємств

У сучасних умовах розвитку ринкової економіки України успіх підприємств неможливий без інноваційної діяльності, що є запорукою їх конкурентоспроможності та вимагає системного управління [1].

Інноваційний розвиток визначає темпи економічного зростання всієї економіки країни, перспективи суспільного розвитку і рівень життя громадян.

Щоб розуміти значення інновацій у розвитку підприємств, потрібно розуміти що ж таке інновації.

Згідно ч. 1 ст. 1 Закону України «Про інноваційну діяльність»: «інновації – новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери» [2].

У перекладі з англійської мови термін «innovations» означає нововведення [3].

Як наукове поняття термін «інновація» уперше був уведений вченим Й. Шумпетером. Він стверджував, що «інновація являє собою історичне явище, що викликає необоротну зміну виробництва товарів. Якщо замість зміни величини факторів ми змінимо функцію виробництва, то матимемо саме інновацію». Й. Шумпетер розглядав інновацію як встановлення нової виробничої функції [4].

Інноваціями вважаються вкладення інвестиційного капіталу в нововведення, які призводять до кількісних або якісних змін у підприємницькій (виробничій) діяльності. Як правило, інноваціям передують науково-технічна діяльність, пов'язана з появою нововведення. Ідея нововведення може виникнути у вигляді інвенції, ініціації або дифузії інновації.

Здатність вносити у свій бізнес інновації є одним з найбільш важливих інструментів для підтримки конкурентоспроможності підприємства. Інноваційний розвиток є ключовим фактором зростання і прибутковості підприємств.

Для того, щоб інновація запрацювала на користь підприємства і стала невід'ємним компонентом його конкурентоспроможності ряд науковців пропонують дотримуватися таких вимог [5]:

- 1) керівництво повинне визначити інноваційну стратегію, планувати інноваційні портфелі й заохочувати створення важливої цінності;
- 2) необхідно ототожнювати інновацію з діловим менталітетом компанії;
- 3) інновація повинна відповідати бізнес-стратегії компанії;
- 4) потрібно урівноважити творчість й отримання цінності так, щоб компанія генерувала нові, успішні ідеї і в той же час отримувала прибуток від своїх вкладень;
- 5) необхідно нейтралізувати так звані «організаційні антитіла», які вбивають продуктивні ідеї тільки тому, що ті не вписуються в загальноприйняті норми;
- 6) варто створювати інновації у вигляді мережі, як всередині компанії, так і з її межами, адже сама мережа, а не окремі особистості, є основним будівельним матеріалом для інновацій;
- 7) необхідно корегувати системи параметрів і винагород задля того, що управляти інновацією і створити правильну поведінку.

Зростання ефективності інноваційної діяльності підприємств повинне базуватися на розробці концепції стратегічного управління, що вимагає чіткого формулювання цілей ефективного управління інноваціями, точного визначення основних концептуальних понять та категорій, які достатньо повно відображають інноваційну діяльність.

Інноваційний розвиток має бути одним з головних напрямів діяльності підприємств, задля їх активного поступу, здатності до конкурентоспроможності та якісної організації структури підприємства.

Джерела та література

1. Бобко Л. О. Сучасний стан розвитку інноваційної діяльності підприємств. *Сучасний рух науки: тези доп. II Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (28–29 черв. 2018 р.)*. Дніпро, 2018. С. 35–39. URL: https://www.researchgate.net/profile/Musiyenko_Angelina/publication/
2. Закон України «Про інноваційну діяльність». *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2002. № 36. Ст. 266. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>
3. Сиротина Т. А. *Англо-руськийрусско-английскийсовременныйсловарь + граиитатика*. Москва: ЗАО «БАО – ПРЕСС», 2002. 992 с.
4. Давила Т., Эпштейн М., Шелтон Р. *Работающая инновация: как управлять ею, измерять её и извлекать из неё выгоду/пер. с англ. Т. Ф. Козицкой*. Днепропетровск: Баланс Бизнес Букс, 2007. 320 с.

Резніченко А. – аспірант кафедри вищої математики
ДВНЗ «КНЕУ імені В. Гетьмана»
м. Київ, Україна

Інноваційні засади становлення розвитку економіки України

Невизначеність України з питаннями міжнародних відносин, відсутність єдиних глобалізаційноінтеграційних імперативів економічного розвитку, взаємовигідної парадигми співробітництва з усіма економічними партнерами України, постійні дискусії щодо визначення інтеграційного вектора подальшого розвитку свідчать про привілейованість політичних та власних інтересів певних урядовців перед економічними інтересами країни. Вище зазначені причини обумовлюють скорочення рівня економічного розвитку країни, рівня життя населення (за виключенням чисельно незначної, але фінансово могутньої групи великих власників, які ще на початку становлення незалежності України спромогли заволодіти капіталом та в подальшому примножити його), підвищення рівня безробіття, посилення структурних диспропорцій економіки, орієнтацію на експортно-сировинну модель розвитку економіки, прискорення розвитку